

2 Οκτωβρίου 2019

Η μοδίστρα από το μικρό χωριό της Καρπάθου που έχει ντύσει 8.000 νύφες στην Αυστραλία

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Συνεντεύξεις](#)

Η 72χρονη μοδίστρα Ευτυχία Κασιμάτη, έχει αφιερώσει τη ζωή της κάνοντας αυτό ακριβώς που προστάζει το όνομά της, χαρίζει δηλαδή ευτυχία σε χιλιάδες νύφες που αφήνονται στα χέρια της για να δημιουργήσει για εκείνες το νυφικό των ονείρων τους.

Η 72χρονη μοδίστρα Ευτυχία Κασιμάτη, έχει αφιερώσει τη ζωή της κάνοντας αυτό ακριβώς που προστάζει το όνομά της, χαρίζει δηλαδή ευτυχία σε χιλιάδες νύφες που αφήνονται στα χέρια της για να δημιουργήσει για εκείνες το νυφικό των ονείρων τους.

«Με έναν πρόχειρο υπολογισμό, θα πρέπει να έχω ράψει πάνω από 8000 νυφικά και παρανυφικά, αλλά για να είμαι ειλικρινής, σταμάτησα να μετράω εδώ και χρόνια» λέει στον «Νέο Κόσμο» η ταλαντούχα Έφη, η οποία γεννήθηκε και μεγάλωσε σε ένα μικρό χωριό της Καρπάθου, αλλά από πολύ μικρή ηλικία έδειξε την κλίση της προς τη μόδα, τα υφάσματα και την υψηλή ραπτική που δεν περιοριζόταν –όπως για τα περισσότερα κοριτσάκια της ηλικίας της– σε ένα απλό παιχνίδι.

«Είχα την τύχη να περνώ ατελείωτες ώρες δίπλα στη θεία μου, η οποία εκείνη την εποχή ήταν μια από τις καλύτερες και πιο φημισμένες μοδίστρες της Καρπάθου. Εκείνη με μύησε στα πρώτα μυστικά του επαγγέλματος. Θυμάμαι μόλις τελείωνα το σχολείο έτρεχα στο μικρό της «βασίλειο» μόνο και μόνο για να την δω να δημιουργεί, να αγγίξω τα πανάκριβα μεταξωτά υφάσματα και τις πολύτιμες δαντέλες, να μελετήσω τεχνικές πατρόν και δειλά-δειλά να δημιουργήσω κι εγώ με ό,τι ύφασμα περίσσευε φορέματα για τις κούκλες μου αλλά και τη μικρότερη αδελφή μου Φράνκι».

Αφού πήρε το βάπτισμα του πυρός, η Έφη, αποφάσισε να εγγραφεί σε σχολή ραπτικής που λειτουργούσε σε ένα από τα γειτονικά χωριά του νησιού.

Εκεί παρακολούθησε μαθήματα και εργαστήρια κοπτοραπτικής.

«Είχαμε τότε μια σπουδαία καθηγήτρια και εξαιρετικά ταλαντούχα μοδίστρα από την Αθήνα, η οποία μας δίδαξε όλα όσα οφείλαμε να γνωρίζουμε πάνω στην τέχνη μας, δίνοντάς μας, ταυτόχρονα, τα εφόδια να εξελίξουμε το ταλέντο μας.

Εκείνη την εποχή, δεν υπήρχαν δεύτερες ευκαιρίες και περιθώρια για λάθος.

Εμείς ως μαθήτριες οφείλαμε με μελέτη και εξάσκηση να καταφέρουμε με την πρώτη ό,τι μας ζητούσε η εκπαιδευτριά μας», θυμάται η Έφη η οποία μετανάστευσε στην Αυστραλία με τη μητέρα της Μαρία Χατζηλία και τα τρία αδέρφια της το 1964, σε ηλικία 16 ετών.

«Η Ελλάδα εκείνα τα χρόνια περνούσε μεγάλη οικονομική κρίση και γι' αυτό όταν ο πατέρας μου Γιάννης, ο οποίος είχε ήδη μεταναστεύσει στην Αυστραλία και εγκατασταθεί στην Καμπέρα, τρία χρόνια νωρίτερα, μας έδωσε το «πράσινο φως», μαζέψαμε όλα μας τα υπάρχοντα και με το πλοίο «Ελληνίς», μια βαλίτσα ελπίδα και πολλά όνειρα φύγαμε για τη χώρα της επαγγελίας».

Το ταλέντο της Έφης δεν άργησε να λάμψει στην Αυστραλία.

Η νεαρή μετανάστρια μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα από την άφιξή της άρχισε να εργάζεται σε ένα μικρό ραφείο, όπου απέκτησε ακόμα περισσότερη εμπειρία και σταδιακά την αυτοπεποίθηση που χρειαζόταν για να ανοίξει τη δική της επιχείρηση από το σπίτι.

«Ειδικά μετά το γάμο μου με τον σύζυγό μου Βρεττό, και τον ερχομό των τριών παιδιών μου αποφάσισαν να εργαστώ από το σπίτι, κάνοντας στην αρχή μεταποιήσεις και στη συνέχεια ράβοντας φορέματα και νυφικές δημιουργίες για συγγενείς, φίλους και γνωστούς.

Μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα η φήμη της Έφης έφερε στην πόρτα της χιλιάδες υποψήφιες νύφες από το Σίδνεϊ και την Αυστραλιανή πρωτεύουσα.

«Δεν έχω κοιτάξει πίσω μου έκτοτε», λέει χαμογελώντας η γιαγιά πέντε υπέροχων εγγονιών, η οποία σήμερα έχει δικαίως κερδίσει το τίτλο μιας από τις καλύτερες μοδίστρες της Καμπέρας.

«Λατρεύω αυτό που κάνω αν και πλέον η δουλειά μας είναι πιο εύκολη από ό,τι ήταν τις περασμένες δεκαετίες.

Οι σημερινές νύφες δείχνουν ιδιαίτερη αδυναμία στις κλασικές και αιθέριες δημιουργίες από μετάξι και λεπτές δαντέλες, σε αντίθεση με τις νύφες της δεκαετίας του '80 και '90 όπου τα φορέματα που ζητούσαν ήταν πολύ πιο «φορτωμένα».

Κι ενώ η ολοκλήρωση κάθε νυφικής δημιουργίας είναι σίγουρα σημαντικό κομμάτι της δουλειάς της, η Έφη παραδέχεται πως μεγάλη σημασία για την ίδια έχει και το γεγονός πως μέσα από το επάγγελμα της δίνεται η δυνατότητα να επικοινωνήσει με συνανθρώπους της και να αναπτύξει μαζί τους σχέσεις ειλικρινούς φιλίας και εκτίμησης.

«Νιώθω ευλογημένη που μου δόθηκε η δυνατότητα να κάνω το πάθος μου επάγγελμα.

Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ικανοποίηση από όταν βλέπω τις νύφες μου να λάμπουν γεμάτες χαρά και αυτοπεποίθηση μέσα στο φόρεμά τους την πιο σημαντική μέρα της ζωής τους», καταλήγει συγκινημένη η Έφη.

Πηγή: rodiaki.gr